

De Ineenstorting van de Veiligheidsparaplu: Israëls Psychologische Ontkenning en de Onvermijdelijke Dialoog met Iran

Door Frank , 30 juni 2026

De Ineenstorting van de Veiligheidsparaplu: Israëls Psychologische Ontkenning en de Onvermijdelijke Dialoog met Iran

De recente ontwikkelingen in het Midden-Oosten onthullen een geopolitieke aardverschuiving die door het Westen stelselmatig wordt genegeerd. Terwijl de bombardementen op Zuid-Libanon – waaronder de verwoestende aanvallen in de regio's Jabal Amel, Marjayoun en Tyrus – in een stroomversnelling lijken te komen, valt er een ander, veel signifikanter signaal te bespeuren uit Washington. De Amerikaanse adjunct-president JD Vance maakte onlangs pijnlijk duidelijk dat meer dan twee derde van het oorlogsmaterieel dat Israël tijdens het huidige conflict heeft gebruikt, afkomstig is uit de Verenigde Staten. Deze impliciete dreiging – dat de Amerikaanse steun niet onvoorwaardelijk is en dat Israël 'de

realiteit moet gaan ruiken' – markeert het einde van een tijdperk. De Amerikaanse veiligheidsparaplu in de regio klappt dicht, en degenen die dachten er eeuwig onder te kunnen schuilen, worden nu geconfronteerd met de harde geopolitieke realiteit.

Door [Frank Dumon](#)

De Psychologische Impasse: Het Verlies van het Zelfgeschapen Narratief

Wat we momenteel in de Israëliëse reactie op deze strategische nederlaag en gedwongen terugtrekking uit Libanon zien, is niet slechts een politieke crisis, maar een diepgeworteld psychologisch trauma. **Israël is, in algemene zin, psychologisch niet in staat deze realiteit te verteren. Ze kunnen het simpelweg niet plaatsen.** Het is een fundamentele en pijnlijke breuk met het narratief dat zij zichzelf decennialang hebben toegekend: het verhaal van de constante overwinning, de onaantastbaarheid en de inherente superioriteit.

Dit zelfgeschapen narratief dicteert dat men superieur is aan veel van de 'gojim', de heidense niet-Joden, dat men intellectueel slimmer is, dat het leger ongeëvenaard capabel is en dat de eigen technologie absoluut potent en de beste is. Wanneer de realiteit van een gedwongen terugtrekking en het falen van de militaire afschrikking zich aandient, treedt er een massale cognitieve dissonantie op. Men bevindt zich in een staat van diepe ontkenning. Zelfs wanneer de feiten onmiskenbaar zijn – zoals het feit dat de eigen oorlogsvoering volledig afhankelijk is geworden van de Amerikaanse belastingbetaler – weigert de collectieve psyche dit te accepteren. Men blijft vasthouden aan de illusie van superioriteit, wetende dat de Amerikaanse bereidheid om deze illusie te subsidiëren, snel afneemt.

De Ineenstorting van de Regionale Architectuur

Deze Israëliëse ontkenning staat niet op zichzelf; het is symptomatisch voor het instorten van de bredere door Amerika gedicteerde veiligheidsarchitectuur in de regio. Het hele narratief van de Golfstaten was gebouwd op drie pijlers: de Amerikaanse veiligheidsgarantie, de integratie in de westerse tech- en investeringswereld, en de rol als bolwerk tegen de Iraanse invloed. Al deze pijlers zijn nu verdwenen.

De Amerikaanse veiligheidsparaplu is niet-bestaand gebleken. Symbolisch genoeg zijn er sterke signalen dat de Verenigde Staten van plan zijn hun marinehoofdkwartier in Bahrein te ontmantelen en zich terug te trekken. Voor de Golfstaten is dit een existentiële klap. Tegelijkertijd is de Trump-administratie tot de conclusie gekomen dat de kosten van een oneindige strijd tegen Iran niet opwegen tegen de baten. **Men is niet langer bereid de wereldeconomie, of de belangen van bondgenoten in Oost-Azië en Europa, op te offeren voor een Israëliëse oorlog die uitdraait op een strategische mislukking.** De petrodollar-architectuur van 1973, die de financiële globalisering mogelijk maakte, maakt plaats voor een multipolair landschap waarin de Golfstaten zich gedwongen zien tot een volledige heroriëntatie.

De Chronologie van de Capitulatie: De Dialoog met Iran

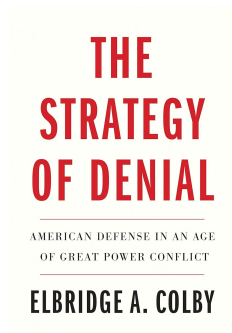
Uiteindelijk dwingt de geopolitieke zwaartekracht elke ontkenning de grond in. Wat resteert als de militaire opties zijn uitgeput en de Amerikaanse paraplu is ingeklapt? Het antwoord is even onvermijdelijk als het voor het Westen onverteerbaar is: men zal met Iran om de tafel moeten gaan zitten. Deze realiteit is niet nieuw.

Senior figuren in de regio voorspelden deze uitkomst al meer dan een decennium geleden. De chronologie van hoe de verschillende actoren uiteindelijk zullen capituleren voor de noodzaak tot dialoog, is daarbij pijnlijk voorspelbaar: *"Luister, de volgorde zal als volgt zijn: als eerste zal Israël dit doen. Dan zal Amerika volgen. **En als allerlaatste zullen de Europeanen eindelijk tot het besef komen dat er een vorm van overleg moet komen, dat er een of andere overeenkomst moet worden bereikt.**"*

Israël zal, gedwongen door het wegvallen van de Amerikaanse rugdekking en het militair-strategisch failliet in Libanon en daarbuiten, als eerste de weg naar Teheran moeten vinden. De Verenigde Staten, gedreven door pragmatische 'America First'

belangen en de onwil om de eigen economie te ruïneren voor Israëliische avonturen, zullen dit voorbeeld volgen en Iran gaan behandelen als een natiestaat waarmee veiligheidskwesties onderhandeld kunnen worden.

Europa: De Eeuwige Achterhoede

En dan zijn er de Europeanen. Zoals de voorspelling luidt, zullen zij als

allerlaatste begrijpen dat de wereld is veranderd. **Europa, gevangen in zijn eigen morele hoogmoed en een kritiekloze omarming van het oude, door Amerika gedicteerde paradigma, zal pas tot inkeer komen als de rest van de wereld de nieuwe realiteit al lang heeft geaccepteerd.** Het Europese traject, gekenmerkt door een onwil om strategische autonomie te ontwikkelen en een blinde afhankelijkheid van Washington, zal ervoor zorgen dat het continent irrelevant toekijkt hoe de nieuwe veiligheidsarchitectuur in het Midden-Oosten wordt vormgegeven door degenen die wél bereid zijn de realiteit onder ogen te zien.

De weg naar een dialoog met Iran is nog mijlenver, maar het alternatief is voor een land als Israël de totale isolatie en economische verstikking. De tijd van de zelfgeschapen mythen is voorbij. De veiligheidsparaplu is ingestort, en het is tijd om te leren leven met de regen.

Bronnen

[Israel FORCED OUT of Lebanon](#) – Security Umbrellas COLLAPSE

[The Strategy of Denial](#)

[China's Strategy Needs Study](#), Not Assumptions